

המסע הוא החיים. החיים הם המסע.

רובנו מבקשים קיצורי דרך, אקזיטים, עיגולי פינות והכל בשביל להגיע. כל הפואנטה של המסע, של החיים, היא לא להגיע, אלא להיות יגע, לעמול, לגעת!

השאלה אם זה נוגע לנו ובנו, או שאנחנו כל הזמן מרגישים חסרי נשימה...

סוד הנשימה הוא קוד הנשמה, ההבנה מי ומה אנחנו, מה תכלית היותנו כאן ומשם ההבנה שכל מה שנעשה, זה איך שנעשה ולא מה שנעשה.

סבא טומי היקר מאוד !

היה קשה לך מאוד מאוד לנשום בימים האחרונים, דיברנו, שיתפתי מהלב והגבת כאשר כל נשימה יצאה הישר מנשמתך הצלולה. היית צלול עד הרגע האחרון...מדהים כמה מסע החיים מרפא הכל...ידעת היטב מה התכלית.

זכית סבא יקר לשיבה טובה. זכית וידעת להודות על כך, 95 שנים מלאות, זכית לאריכות ימים, לראות נכדים ונינים. שפע ונחת.

היית למעלה מן הזמן.

לא כל אחד זוכה לנינים, וגם מי שזוכה, לא תמיד זוכה להיות כל כך משמעותי עבורם- בגיל מופלג כזה. אך כך הייתה צעירות ורעננות, שהפכו אותך להיות חלק מחייהם גם של אלו שהם שלושה דורות מתחתך וצעירים ממך בערך בשמונים שנה.

היית שנון ומיוחד. הגעת לבר מצוות של הנינים ומיד הפכת לאורח הכבוד, גם אם לא התכוונת לכך.

נשאת חן והיית אהוב על כל מי שפגש בך ממשפחתנו המורחבת. כי הקסם שלך עטף אותך והורגש גם בלי מילים. כל כך מלא חן, ענווה וצניעות ורושם. פיך וליבך שווים.

אחד הדברים שהדהימו אותנו תמיד – היה כמה שאתה עסוק! עסוק, עסוק. תמיד תיאום שעה לפגוש אותך העלה חיוך על הפנים. מתי לסבא טומי יש בלו"ז העמוס שלו זמן. אנחנו כבר נתאים את עצמנו אליו. אשריך סבא. נשאת כל ימריך עמל ויוצר ועסוק ונצרך. וגם כשהרגליים נחלשו קצת וגם כשהיה קשה כבר להסתובב, אז נשאת עסוק במחשבות. ותכננת איך אתה הולך לקדם ולשדרג עוד, עם תכנית האוזים השאפתנית שהגית במוחך הקודח בחודשים האחרונים ממש כיצד לעשות את העולם טוב יותר, עוד יותר טוב, כי זו התכלית.

עסוק, עסוק. אם לא פיזית אז במחשבות. יוצר ומקדם ומתכנן. למעלה מן הזמן. בגוף של אדם מבוגר ועם נפש צעירה ורעננה ויוצרת ומתחדשת, כל הזמן, היית עמל, היית במסע ארוך ומיגע...המסע שלך הוא החיים.

ביום חמישי, יום לפני שנפרדת מהעולם הזה, מלאו לך 95 שנה. ומספר שעות לאחר מכן, השבת את נשמתך לבורא. כמה שזה סמלי שאנו פה בערב חג החנוכה, נדליק ממש עוד מעט שלהבת קטנה שמספרת על גבורת העבר של אבותינו, ואתה סבא, ממשיך את דרכם של המכבים, את גבורתם, ואתה, אתה הנס. החג שסימל אותך יותר מכל החגים, החג בו נדליק נרות ונפרסם את הנס. סיפור מסע חייך הוא נס חנוכה ! . אתה זכית והיית ממייסדי הקיבוץ והמדינה. שותף מלא לנס.

חלומות של עם שלם מתנקזים לפה, ציפייה שנמשיך להאיר, נמשיך להוסיף חיים. טומי, טומס, יודס טומס היהודי הגאה שחקר הכל וגם את מקור שמו בין היתר. היית איש עמל ויגע, ידעת היטב מה תכלית היותנו כאן, אהבנו אותך ונמשיך תמיד לנצור אותך חקוק על לוח ליבנו.

תודה לך על חיים שלמים, תודה על כל מה שהיית עבור כולנו, יהודי מלא חירות של עם חופשי בארצו, זכות עצומה עבורנו להיות צאצאיו.

תודה אין סופית לעין-יה על ה-כל, תודה תודה ! תודה עצומה לילדיך המסורים והמדהימים, לרומי כמובן וליותם המלאך שהגיע בדיוק בזמן ללוות אותך בתקופה מאתגרת זו. תודה לשמרית והחבורה על שתילת 95 השתילים, כ"כ מרגש ומחזק. תודה אמא גילה יקרה על מי שאת עבורו, ללא מילים פשוט ! דבר איננו מובן מאליו אף פעם.

תודה על הזכות להיות לידך בשעות שלפני המעבר לעולם הבא. תודה שנתת לי הזדמנות להחזיק לך את היד, להעביר לך אהבה בשם כל אהוביך ולהזכיר לך כמה אתה משמעותי עבור כולנו.

כעת סבא אהוב, מותר לך לנוח, סיימת את המסע, תפגוש עוד מעט את יוסף, נוח על משכבך בשלום. ננצור אותך לעד !

אור דוארי

